

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/62/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113211578
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113211578.6

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov Mgr. D. C., bytom N. F., W. A. XX/X, a Ing. Q. V., bytom C. C., K. 1, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. júna 2014, č.k. 34P/96/2013- 155 a o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. júna 2014, č.k. 34P/96/2013- 158 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením v poradí prvým súd prvého stupňa konanie o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 03.03.2014 zastavil. Mal za to, že v danej veci ide o prekážku veci právoplatne rozhodnutej, keď sa otec dieťaťa návrhom na predbežné opatrenie opätovne domáha nariadenia predbežného opatrenia, aby súd určil, že mal. A. Q. bude navštevovať Základnú školu v C. C.. Konštatoval, že v danej veci sa otec maloletého opätovne už po 7-krát domáha vydania predbežného opatrenia s rovnakým znením ako už súd o ňom právoplatne rozhodol uznesením zo dňa 05.06.2013 v spojení s uznesením odvolacieho súdu zo dňa 07.08.2013, pričom z podaného návrhu otca súd nezistil žiadnu zmenu skutkového stavu oproti stavu uvádzanom v pôvodnom návrhu, o ktorom už bolo rozhodnuté. Taktiež tunajší súd už aj viacerými uzneseniami zastavil konania o ďalších návrhoch otca na vydanie predbežného opatrenia pre prekážku res iudicata, ktoré všetky uznesenia boli potvrdené odvolacím súdom. Napriek predchádzajúcim rozhodnutiam súdu o zastavení konania o návrhoch na predbežné opatrenia pre prekážku res iudicata, otec opätovne podáva totožné návrhy na nariadenie predbežného opatrenia. Nakoľko nedošlo k žiadnej zmene skutkových okolností významných pre konanie, je právoplatné uznesenie č.k. 34P/96/2013-14 zo dňa 05.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne 19CoP/88/2013-35 zo dňa 07.08.2013, ktorým súd okrem iného zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ako aj ďalšie právoplatné uznesenia o zastavení konania o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, prekážkou veci právoplatne rozhodnutej (§ 159 ods. 3 O.s.p.).

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec, navrhol ho zmeniť tak, že súd nariadi predbežné opatrenie, na základe ktorého mal. A. Q. bude navštevovať Základnú školu v C. C., pretože si to tak želá mal. A. Q. a mal. A. Q. nastúpi do Základnej školy v C. C. najneskôr do 7 kalendárnych dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o nariadení predbežného opatrenia. Vytýkal súdu prvého stupňa, že od podania návrhu až do rozhodnutia súdu uplynulo 100 dní, avšak podľa ust. § 75 ods. 4 O.s.p. mal súd prvého stupňa rozhodnúť o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia do 30 dní. Tým, že súd prvého stupňa rozhodol o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia až po uplynutí 100 dní, na základe sťažnosti otca dieťaťa konštatoval, že súd prvého stupňa vedie proti otcovi a proti dieťaťu samotnému nespravodlivý proces. Vytýkal súdu prvého stupňa, že v napadnutom rozhodnutí sa vôbec nevysporiadal so slobodným názorom mal. A. Q., čím porušil maloletého byť v konaní vypočutý podľa čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa. Nestotožnil sa s právnym záverom súdu prvého stupňa, že v danej

veci ide o prekážku veci právoplatne rozhodnutej. Toto zdôvodnenie súdu prvého stupňa považoval za ústavne nesúladne, pretože najlepším záujmom dieťaťa nie je to, že konajúci súd vo veci starostlivosti súdu o maloletého vydáva rozhodnutia, ktoré vychádzajú z nesprávneho alebo neúplného posúdenia veci. Konkrétne poukázal na to, že nesprávnym rozhodnutím súdu prvého stupňa bol maloletý A. Q. zapísaný do Základnej školy v N. F., odvtedy súd prvého stupňa v tomto konaní zamietá všetky návrhy otca na zápis dieťaťa do Základnej školy v C. C. z dôvodu res iudicata. Súd prvého stupňa odignoroval slobodný názor mal. A. Q., ktorý na CD nosiči opakovane doručoval súdu prvého stupňa. Uviedol, že mal. A. Q. nastúpil do Základnej školy v N. F. dňa 02.09.2013, od tohto dátumu dieťa a otec spolu neboli z dôvodu, že súd prvého stupňa vydal nesprávne rozhodnutie vo veci predbežného opatrenia o zápise dieťaťa do základnej školy. Poukázal na to, že opakovane informoval, že zápisom dieťaťa do Základnej školy v N. F. bude zablokované stretávanie sa otca a dieťaťa. Súd prvého stupňa tieto opakované informácie od neho ignoruje. Tvrdil, že mal. A. Q. je pod intenzívnym nátlakom jeho matky, kde ho matka opakovane zastrahuje a programuje proti otcovi. Mal za to, že súd prvého stupňa rozhoduje iba podľa toho, ktorý z rodičov je akého pohlavia. Za súčasnej situácie preprogramovaný mal. A. Q. povie iba názor svojej matky a nie svoj vlastný názor. Je veľmi zvedavý, ako sa konajúca sudkyňa vykrúti zo zodpovednosti za zbabraný proces. Mal za to, že opakovane si treba položiť otázku, ako vykonáva kolízny opatrovník svoju prácu, keď vôbec neinformuje súd prvého stupňa o tom, že otec a dieťa neboli spolu od 02.09.2013 z dôvodu nesprávneho rozhodnutia Okresného súdu Trenčín (t.j. od nástupu mal. A. Q. do školy, ktorú presadzuje kolízny opatrovník, matka dieťaťa aj Okresný súd Trenčín). Vytýkal súdu prvého stupňa, tá skutočnosť, že v konaní nie je vypočuté dieťa a súd prvého stupňa sa nezaujíma o to, či súčasná situácia (nestretávanie sa dieťaťa a otca) vyhovuje, alebo nevyhovuje mal. A. Q.. Znamená to, že súd prvého stupňa si od začiatku želal a naďalej želá, aby sa dieťa a otec nestretávali? Svojím rozhodnutím súd prvého stupňa naďalej spôsobuje vzájomné odcudzenie sa dieťaťa a otca.

Matka, ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadrili.

V poradí druhým napadnutým uznesením súd prvého stupňa návrh otca zo dňa 10.04.2014 na zmenu kolízneho opatrovníka zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v danej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín V danej pod sp.zn. 34P/96/2013 je predmetom konania návrh otca na rozhodnutie súdu o nezhode rodičov v zmysle § 35 Zákona o rodine a určenie Základnej školy v C. C. za školu maloletého. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 07.05.2013 č.k. 34P/96/2013-8 súd ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín za opatrovníka pre mal. A. Q. V. podľa § 31 Zákona o rodine, ktorý maloletého zastupuje ako kolízny opatrovník v konaní o nezhode rodičov. Proti uvedenému uzneseniu podal otec maloletého odvolanie a uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07.08.2013 č.k. 19CoP/88/2013-35, 19CoP/89/2013 odvolací súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín zo dňa 07.05.2013 č.k. 34P/96/2013-8 potvrdil. Uznesenie o ustanovení kolízneho opatrovníka tak nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2013.

Konštatoval, že Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Trenčín si plní funkciu kolízneho opatrovníka riadne a zodpovedne. Súd nezistil žiadne nedostatky v zastupovaní maloletého ustanoveným kolíznym opatrovníkom. Zákon č. 305/2005 Z.z. rieši otázku miestnej príslušnosti orgánu sociálnoprávnej ochrany detí vo funkcii kolízneho opatrovníka a v zmysle § 90 ods. 4 v spojení s § 73 ods. 2 citovaného zákona je miestne príslušným ÚPSVaR Trenčín, v obvode ktorého má maloletý A. svoj obvyklý pobyt. ÚPSVaR Trenčín ako kolízny opatrovník sa tiež vyjadril, že v rámci výkonu funkcie ustanoveného kolízneho opatrovníka vo veci mal. A. Q. V. sa necítia byť zaujatí v žiadnom konaní, ktoré je vedené tunajším súdom. Preto jednostranné a ničím nepodložené tvrdenia otca o zaujatosti kolízneho opatrovníka nemôžu byť dôvodom na zmenu iného ÚPSVaR ako kolízneho opatrovníka. Za dôvodnú na zmenu kolízneho opatrovníka súd nepovažoval ani otcou poukazovanú skutočnosť, že otec dieťaťa je v súdnom spore s ÚPSVaR Trenčín, keď otec podal voči ÚPSVaR Trenčín diskriminačnú žalobu. ÚPSVaR je právnická osoba, ktorá je povinná objektívne a nestranné hájiť záujmy dieťaťa, pristupovať k veci profesionálne a skutočnosť, že jeden z rodičov má subjektívne a ničím nepodložené výhrady, pre ktoré podáva žaloby voči ÚPSVaR, nemôžu byť dôvodom, aby mu bolo vyhovené a bol zmenený kolízny opatrovník podľa jeho výberu. V takom prípade by bol narušený základný účel funkcie kolízneho opatrovníka, teda nestranné hájenie záujmov maloletého dieťaťa. Navyiac otcou požadovaným prístupom by mohla nastať absurdná situácia, že otec dieťaťa, ktorý by nebol spokojný zo žiadnym ÚPSVaR, podal by diskriminačné žaloby voči všetkým ÚPSVaR a v jeho ponímaní, by tak nemal ktorý úrad vykonávať funkciu opatrovníka. Preto súd návrh otca na zmenu kolízneho opatrovníka

zamietol. Právne svoje rozhodnutie ďalej odôvodnil ust. § 22 ods. 1, §71 ods. 1 zák.č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kurate.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na rozhodnutie o ustanovení iného kolízneho opatrovníka pre mal. A. Q. na obdobie až dovtedy, než bude k dispozícii právoplatný rozsudok vo veci diskriminačných žalôb vedených na súde prvého stupňa pod sp. zn. 16C/12/2014 a pod sp. zn. 18C/12/2014. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Nestotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, ktorý vyjadril spokojnosťou s prácou kolízneho opatrovníka. Je pochopiteľné, že súd prvého stupňa je spokojný s tým, že kolízny opatrovník mu nepripomína, že porušuje právo mal. A. Q. byť vypočutý v konaní v zmysle čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa. Správne sa podľa jeho názoru mal súd prvého stupňa vysporiadať s otázkou, ako je s prácou kolízneho opatrovníka spokojný mal. A. Q.. Pokiaľ súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že otec dieťaťa má voči práci kolízneho opatrovníka výhrady vo forme jednostranných a ničím nepodložených tvrdení mal za to, že sudkyňa okresného súdu neprináleží prejedukovať výsledok konania vo veci diskriminačných žalôb otca a dieťaťa proti kolízному opatrovníkovi. Uviedol, že sa nedá vylúčiť, že skutky, z ktorých je obžalovaný kolízny opatrovník, budú uznané nezávislým súdom (t.j. iným súdom, než je Okresný súd Trenčín) za dôvodné na rozhodnutie v prospech žalobcov a taktiež sa nedá vylúčiť, že kolízny opatrovník z dôvodu uvedených diskriminačných žalôb bude zaujatý proti mal. A. Q. a proti jeho otcovi. Pokiaľ súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí sa vyjadril tak, že už dopredu vie, že otec dieťaťa bude nespokojný s každým ďalším kolíznym opatrovníkom uviedol, že v tomto smere dáva súdu za pravdu, že bude nespokojný s každým kolíznym opatrovníkom mal. A. Q., ktorý bude kašľať na práva jeho syna, ktoré má dieťa garantované medzinárodnými dohovormi, ktorými je Slovenská republika viazaná. Na druhej strane bude spokojný s takým kolíznym opatrovníkom, ktorý bude presadzovať práva mal. A. Q. napriek tomu, že sa to nebude páčiť zaujatej sudkyňi. V súvislosti s uvedeným sa pýtal, či je mal. A. Q. spokojný s tým, ako kolízny opatrovník vykonáva funkciu kolízneho opatrovníka, či je spokojný s tým, že od 02.09.2012 nevidel svojho otca iba preto, že kolízny opatrovník presadil to, čo si želá matka dieťaťa - zápis dieťaťa do Základnej školy v N. F. a či si mal. A. Q. želá stratu otca iba preto, že kolízному opatrovníkovi prekáža to, že otec je mužského pohlavia?

Matka, ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 2 písm. a), § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolania otca proti napadnutým uzneseniam súdu prvého stupňa nie sú dôvodné.

Pokiaľ sa týka prvého napadnutého uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, odvolací súd zdôrazňuje, že účelom predbežného opatrenia je zabezpečiť predbežnú /dočasnú/ úpravu pomerov účastníkov konania, alebo odstrániť riziko ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia. I keď rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je rozhodnutím vo veci samej, má pre osoby dotknuté týmto súdnym rozhodnutím závažné dôsledky. V záujme ich právnej istoty zákon predchádza tomu, aby - v tej istej veci /pre účely tohto stanoviska to znamená o tom istom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, podanom rovnakým účastníkom konania za nezmenených skutkových okolností/ - bolo predbežné opatrenie nariadené niekoľkokrát, alebo aby o tom istom návrhu boli vydané rozdielne /protichodné/ rozhodnutia. Tento účel zabezpečuje Občiansky súdny poriadok negatívnou podmienkou konania - požiadavkou, aby rozhodnutiu nebránila prekážka veci začatej v zmysle § 83 O.s.p., alebo právoplatne rozhodnutej v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p. Pokiaľ ale po vydaní už nariadeného predbežného opatrenia dôjde k zmene pomerov /k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie/, nezakladá už právoplatné rozhodnutie zamietajúce návrh na nariadenie predbežného opatrenia prekážku veci rozhodnutej /§ 159 ods. 3 O.s.p./, a súd môže rozhodnúť o novom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Preskúmaním napadnutého uznesenia odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa sa zaoberal procesnými podmienkami konania, ktoré aj správne vyhodnotil. Súd prvého stupňa konanie zastavil z dôvodu prekážky veci rozsúdenej, ktorú predstavuje rozhodnutie v konaní vedenom na Okresnom súde

Trenčín č.k. 34P/96/2013-14 zo dňa 05.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/89/2013-35 zo dňa 07.08.2013. Citovaným uznesením bol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, aby mal. A. Q. spoločne prihlásili na Základnú školu v C. C. zamietnutý. V predmetnom konaní otec a otec v mene maloletého žiada nariadiť predbežné opatrenie, ktorým by súd rozhodol, že maloletý bude navštevovať Základnú školu v C. C.. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia je založený na totožnom skutkovom stave, ako bol v konaní o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým otec navrhoval, aby rodičia maloletého spoločne maloletého prihlásili na Základnú školu v C. C., v oboch konaniach sa návrh na nariadenie predbežného opatrenia odvodzuje zo skutkových tvrdení, z ktorých otec vyvodzuje, že je v najlepšom záujme dieťaťa, aby navštevovalo práve otcom navrhovanú a maloletým slobodne zvolenú Základnú školu v C. C.. Skutočnosť, že sa jedná o rovnaký nárok, nie je spochybnená ani v podanom odvolaní, nakoľko otec v podanom odvolaní zdôrazňuje, aby sa súd vysporiadal so slobodným názorom maloletého, že chce chodiť do inej základnej školy, než akú presadzuje jeho matka. Odvolací súd na základe uvedeného má za to, že súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na správnom právnom posúdení, keďže správne rozhodol o zastavení konania pre prekážku veci rozsúdenej. Na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia preto námietky otca uvádzané v odvolaní nemajú žiaden vplyv.

Z týchto dôvodov odvolací súd v poradí prvé napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ sa týka druhého napadnutého uznesenia, preskúmaním danej veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď návrh otca na zmenu kolízneho opatrovníka zamietol. Z obsahu spisu nevyplýva, že by si kolízny opatrovník svoju funkciu neplnil riadne, so všetkou starostlivosťou, alebo by konal proti záujmom dieťaťa. Pokiaľ z odvolania otca vyplýva, že žiada zmenu kolízneho opatrovníka z dôvodu, že tento nevykonáva zastúpenie dieťaťa v jeho záujme, táto skutočnosť z obsahu spisu doposiaľ nevyplýva. Pokiaľ otec poukazoval na tú skutočnosť, že je v súdnom spore s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, keď podal voči tomuto úradu diskriminačnú žalobu aj odvolací súd v súlade s názorom súdu prvého stupňa má za to, že úrad práce, sociálnych vecí a rodiny je právnická osoba, ktorá je povinná v zmysle zák. č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kuratele objektívne a nestranne hájiť záujmy dieťaťa, pristupovať k veci profesionálne. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín ako kolízny opatrovník sa v konaní vyjadril, že v rámci výkonu funkcie ustanoveného kolízneho opatrovníka vo veci mal. A. Q. sa necíti byť zaujatý v žiadnom konaní, ktoré je vedené Okresným súdom Trenčín.

Z týchto dôvodov odvolací súd v poradí druhé napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e príпустné.